

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta: Zuzana Hlaváčová

Téma práce: Institut nařízeného prvního setkání se zapsaným mediátorem

Rozsah práce: 180 272 znaků

Datum odevzdání práce: viz IS

1 Aktuálnost (novost) tématu: Ačkoli zákonná úprava mediace je účinná již deset let, jsem přesvědčen o tom, že ve vztahu k civilnímu řízení stojí toto téma dosti stranou. Autorka, která se v podstatě na úrovni tuzemského civilního řízení, se opticky zaobírá „toliko“ jen několika ustanovení procesních předpisů. Tento „optický dojem“ je však po již po několika stránkách podroben pečlivé a věcné analýze, kdy autorka na několika místech dochází k závěru, že v civilní soudní agendě není uvedená úprava prioritou. K tomu přispívá i původní a současný věcný záměr nové zákonné úpravy, když původní záměr dokonce uvažoval s vypuštěním vazby soudní řízení na řízení mediační. Ze všech těchto hledisek pokládám téma práce za vysoce aktuální.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody:

Jak vyplývá z části 1) mého posudku, jde o téma nejen aktuální, ale i náročné. Autorka analytickou metodou, konfrontuje právní úpravu s judikaturou i odbornou literaturou, a to i v takových zdánlivých detailech, jakými je odměňování mediátora ve vazbě na jeho úkony v soudním řízení. Hodnotu práce zvětšují i statistické údaje, včetně těch, který autorka získala svým samostatným průzkumem. Výsledky této statické analýzy jsou obsaženy i v přehledných tabulkách a obrazovém výstupu. Ke kvalitě práce přispívá i srovnání s některými zahraničními úpravami vztahujícími se k tématu.

3. Formální a systematické členění práce: Práce je členěna do šesti základních kapitol. V části první autorka vymezuje základní pojmy a zásady mediace, v části druhé se zabývá vlastním tématem, část třetí se týká praktickým poznatkům využití institutu v soudní praxi. Část čtvrtá se věnuje aplikaci mediace v právních řádech členských států EU, část pátá se týká aplikace mediace v právním řádu Německa a Itálie a konečně poslední část se zabývá úvahami de ferenda v návaznosti na věcný záměr nových procesních zákonů.

4. Vyjádření k práci: Nad rámec hodnocení práce v předchozích částech posudku bych jen dodal, že jednotlivé části práce na sebe logicky váží a je psána dobrým právním jazykem (ale i dobrým českým jazykem, což u některých prací není tak obvyklé). Nad rámec posudku bych autorce doporučil práce publikovat – buď v odborném časopisu či jako samostatnou publikaci.

5. Kritéria hodnocení práce:

- splnění cíle práce: byl splněn
- logická stavba práce: viz část 4)
- práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací: Autorka pracuje s literaturou i použitou literaturou v souladu s předpisy pro tento druh práce. Jak vyplývá z předchozích částí posudku, autorka v dost rozsáhlé míře pracuje i s cizojazyčnou literaturou.
- hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu): velmi dobrá
- Úprava práce (text, grafy, tabulky): viz předchozí části posudku
- jazyková a stylistická úroveň: viz předchozí části posudku

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

K práci mám pouze jen několik poznámek, nikoli kritických :

- Na straně 9 a 10 oceňuji názory autorky týkající se výkladu zásady dobrovolnosti mediace. Souhlasím s autorkou, že první informativní setkání s mediátorem tuto zásadu neporušuje. Otázkou je, jak přistoupit k usnesení soudu nařizující toto setkání ? Mělo by být nějak vynucováno v případě, kdy jej účastníci řízení neplní ?
- Na straně 11 a 12 se autorka věnuje otázce důvěrnosti , tedy povinné mlčenlivosti mediátora. Jak hodnotit tuto zákonnou povinnost v případě zapsaného mediátora, který je současně i advokátem ? Pokud advokát tuto povinnost poruší, může být kárně stíhán podle předpisů o advokacii ?
- Na straně 20 až 23 se autorka poměrně obsáhle věnuje otázce odměny mediátora. Je zde vidno několik protichůdných názorů. Bylo by vhodné tento problém řešit legislativně ?
- Na straně 28 a 29 se autorka zabývá i případem, kdy při prvním setkání proti sobě stojí účastníci řízení, z nichž jeden je zastoupen advokátem a druhý nikoli. Z hlediska etických advokátních pravidel právní zástupce neměl vůbec jednat. Toto souvisí i s otázkou v druhé odrážce. Autorka se domnívá, že tento stav není na závadu setkání . Mohla by se autorka zamyslet znovu i ve světle mnou uvedeného problému ?
- Na straně 39 patrně přehlédnutím je v syntaxu nesprávné koncovka „, soudy aplikovali“ namísto „, aplikovaly“.

Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě:

Práci jako vynikající doporučuji k obhajobě

Navržený kvalifikační stupeň: Výborně

V Praze dne 4.1. 2022

JUDr. Tomáš Pohl